

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 287/2015
31.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.М., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М., адвоката З.К., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 487/14 од 15.10.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1847/14 од 18.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 487/14 од 15.10.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1847/14 од 18.12.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 487/14 од 15.10.2014. године, на основу члана 475. став 1. тачка 5. ЗКП, одбачен је захтев за понављање кривичног поступка осуђеног З.М. поднет преко браниоца дана 07.05.2014. године, по пресуди Окружног суда у Новом Саду К 579/07 од 05.05.2007. године, која је преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж1 1758/08 од 23.09.2008. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1847/14 од 18.12.2014. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног З.М. и његовог браниоца, изјављене против решења Вишег суда у Новом Саду Кв 487/14 од 15.10.2014. године.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.М., адвокат З.К., којим указује на бројне повреде права осуђеног у току првостепеног и другостепеног поступка, док се у односу на решења против којих је захтев поднет, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да се побијана решења укину и

предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку или да се другостепено решење укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлуку или да се првостепено и другостепено решење преиначи и усвоји захтев за понављање кривичног поступка окривљеног З.М. 07.05.2014. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу одредбе члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, на којој је разматрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном решењу.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**